

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quarè in genere petimus liberari à malo, & no[n] in specie, vt ab hoc
aut illo malo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

tur malus, (der hōse.) quia malorum omnium nobis caput & causa est: petimus igitur liberari ab illo malo, id est, principe mundi Diabolo, & ab omnibus corporalibus & spiritualibus malis, quibus ille malus id est, Diabolus electos Dei afficere solet. Nam Diabolus nostri generis humani iuratus hostis est: in hoc totus incumbens, ut nos seducat, excœctet & damnet in æternum. Sed non potest superare signatos sancto spiritu ad iustitiam & sanctificationē per fidem Christi, sed omnes eius vires pedibus fidelium calcantur in eo qui dicit: Princeps huius mundi non habet in me quicquam, Ioan. 16.

2. Petimus in genere liberari à malo, & non in specie, vt ab infirmitate, fame, bello, &c. cuius ratio est, quia nos non sufficienter agnoscimus, quid nobis proficit quid noceat: nā si quis putat infirmitatē magnū esse sibi damnum, si autem sanus esset, fortè grauius peccare posset, vt per hoc etiam damnaretur, vel alioquin aliud præsumeret, propter quod mereretur mortem: si autē infirmatur, manet in vita & etiam salutis potest. Sic etiam quis putat diuitias sibi plurimam esse proficias: & ideo nihil discit, ociatur, & dissordias excitat, aliquando etiam occiditur: aut nihil cit, quām quod edit, bibit, & ludit, vnde in variis incidit infirmitates, & moritur: q̄ si pauper fuisset, & aliquid didicisset & laborasset, melius & salubrius vīta trāsigeret, Sic sēpè quis putat male sibi fieri, si habuerit aduersitates & persecutions, aut quando impeditur à suo proposito, & nescit nec intelligit quod magis pernicies sua fuisset, si ea mala non habuisset. Ideo nos nescimus, quid nobis bonum vel malum finit in veritate: & propterea nos hoc committimus Deo, & in genere petimus, vt ille dignetur nos liberare à malo, quod ipse scit nobis malū esse, nouit enim melius quā nos: Quare inquit Petrus. 1. Pet. 4. Instem oratioi, & cōmēdemus fidi creatori animas nostras &c.

&cæt. Ideò quando breue verbum hoc dicimus, Libera nos à malo, Deus scit nos liberare, ybi opus est, Vult quoque DEVS, vt hanc orationem ad ipsum dirigamus, vt in omni malo quod nobis obuiat, apud cum quereramus opem, & non apud alium hominem: nam dicitur per prophetam Ieremiæ, decimo septimo. Maledictus qui confidit in hominè, Ideo soli Deo confidere debemus: nam licet homines nos protegat aut iuuët, non homines hoc, sed Deus per illos facit tanquā per instrumentum: si autē id facere Deus noluerit, nec homines poterunt facere. Si infir-
mamur, & Deus noluerit nos sanos, nec medicus op-
tulabitur: quando autem vult nos sanari, tunc faciet
per medicinam, quam ad hoc quasi instrumentum
creavit & ordinavit: multò minus proderunt refugia
ad incantatrices & spurcitas dæmonum, &cæt. Sic
dicit propheta, Clamabitis ad me, & ego exaudiam
vos, &cætera. Quare plurimum Deo displiceret, quo-
ties per alia media auxilium quærimus, quam per
ipsum: nam ibi debitus cultus & honor ei subtrahitur
quem exigit à nobis, & tribuitur creaturæ vel Di-
abolo, id quod grauissimum est peccatum.

Petimus liberari, & non custodiri, à malo: non
dicimus, Custodi nos à malo, sed libera nos: Nam
certum est, & nos iam fatemur, quod in malum iam
incidemus; si dixerimus quod peccata non habemus
nosipso seducimus, & veritas in nobis non est, 1. Io-
ann. 1. Rom. 3. Omnes peccauerūt, & egent gloria Dei
adhuc somes peccati latet in carne nostra, sicut calor
in calce, & natura nostra oppressa est peccato & pri-
uata originali iustitia, ex qua radice supullulat varia
externa vitia, superbia, auaritia, furtum, mēdaciūm,
mala conscientia, inuidia, heresis: hos motus carnis
excitat in nobis Sathan, vt ci obediam⁹ & dānemur,
Ne igitur penitus succubamus & opprimamur & o-
bediamus concupiscentijs carnis, sicut Apostolus